

Artikel 2

Passiv bestikkelse

1. I henhold til denne konvention betragtes det som passiv bestikkelse, at en tjenestemand med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager fordele, uanset disses art, for sig selv eller for tredjemand, eller tager imod et løfte herom, for i strid med sine officielle pligter at udføre eller undlade at udføre en handling, der er omfattet af vedkommendes hverv eller udøvelsen heraf.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i stk. 1 omhandlede adfærd er strafbar.

Artikel 3

Aktiv bestikkelse

1. I henhold til denne konvention betragtes det som aktiv bestikkelse, at en person med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, lover eller yder en tjenestemand en fordel, uanset dennes art, for ham selv eller for tredjemand, for at han i strid med sine officielle pligter foretager eller undlader at foretage en handling, der er omfattet af vedkommendes hverv eller udøvelsen heraf.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i stk. 1 omhandlede adfærd er strafbar.

Artikel 4

Ligestilling

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 og 3 omhandlede definitioner af lovovertrædelser i dens strafferet, der begås af eller over for ministre i dens regering, medlemmer af dens parlamentariske forsamlinger, af dens højesteret eller af dens revisionsret under udøvelsen af deres hverv, finder anvendelse i samme omfang i tilfælde, hvor adfærden udvises af eller over for medlemmer af henholdsvis Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Europa-Parlamentet, De Europæiske Fællesskabers Domstol og De Europæiske Fællesskabers Revisionsret under udøvelsen af deres hverv.

2. Har en medlemsstat vedtaget særlove vedrørende handlinger eller undladelser, som ministre i dens regering kan kræves til ansvar for som følge af deres særlige politiske stilling i vedkommende medlemsstat, er medlemsstaten ikke forpligtet til at lade stk. 1 finde anvendelse på sådan særlovgivning, såfremt medlemsstaten sikrer, at medlemmerne af Kommissionen for De Euro-

pæiske Fællesskaber er omfattet af de strafferetlige bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af artikel 2 og 3.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke de bestemmelser om straffeprocés og domstolskompetence, der gælder i hver enkelt medlemsstat.

4. Denne konvention finder anvendelse under nøje overholdelse af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, protokollerne vedrørende Domstolens statutter samt tekster vedtaget med henblik på gennemførelse heraf, for så vidt angår ophævelse af immunitet.

Artikel 5

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 og 3 omhandlede adfærd samt medvirken og anstiftelse hertil kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelser og har en afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i grove tilfælde, frihedsstraf, som kan medføre udlevering.

2. Stk. 1 berører ikke de kompetente myndigheders udøvelse af disciplinære beføjelser over for nationale tjenestemænd eller fællesskabstjenestemænd. Ved fastlæggelsen af en strafferetlig sanktion kan de nationale domstole i henhold til principperne i deres nationale lovgivning tage hensyn til disciplinære sanktioner, som tidligere er pålagt samme person for samme adfærd.

Artikel 6

Virksomhedslederens strafferetlige ansvar

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger, for at virksomhedsledere eller andre med beslutnings- eller kontrolbeføjelser i en virksomhed kan erklæres strafferetligt ansvarlige efter principperne i medlemsstatens nationale lovgivning i tilfælde af, at deres underordnede på virksomhedens vegne har gjort sig skyldige i bestikkelse som omhandlet i artikel 3.

Artikel 7

Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til den strafbare adfærd, den har fastlagt i medfør af forpligtelserne i artikel 2, 3 og 4 i de tilfælde, hvor